

Panium - Yedi Numara

Daniel 11 Açığa Çıkarılıyor: 1989'dan Pazar Yasası'na uzanan peygamberlik çizgileri

Jeff Pippenger
2025-03-15

1989'dan Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Pazar yasasına kadar uzanan dönemi temsil eden kırkıncı ayetin gizli tarihiyle bağlantılı olarak Daniel kitabının on birinci bölümündeki tüm hatları bir araya getirmek için çalışıyoruz. Peygamberlik öğrencileri olarak çağrımız, gerçeğin sözünü doğru kullanmaktır.

Tanrı'ya onaylanmış biri olarak kendini sunmak için gayret et; utanması gerekmeyen, gerçeğin sözünü doğru bir şekilde kullanan bir işçi ol. 2. Timoteos 2:15.

Daniel kitabının on birinci bölümü on peygamberlik çizgisine ayrılabilir. 1–4. ayetler bir peygamberlik çizgisini temsil eder. 5–9. ayetler ikinci çizgiyi temsil eder. 10. ayet üçüncü çizgiyi temsil eder. 11 ve 12. ayetler dördüncü çizgiyi temsil eder. Beşinci çizgi 13–15. ayetlerdir. Altıncı çizgi 16–22. ayetlerdir. Yedinci çizgi 23 ve 24. ayetlerdir. 24. ayetten 31. ayete kadar olan kısım sekizinci çizgidir. 31–40. ayetler dokuzuncu çizgidir ve onuncu ve son çizgi 40–45. ayetlerdir. Bu on çizgi, çizgi üzerine çizgi getirilerek bir araya getirilmelidir.

Bilgiyi kime öğretecek? Öğretiyi kime kavratacak? Sütten kesilmiş, memeden ayrılmış olanlara mı?

Çünkü kural üzerine kural, kural üzerine kural; satır üzerine satır, satır üzerine satır; biraz burada, biraz orada:

Çünkü bu halka kekeme dudaklarla ve başka bir dille konuşacak. Onlara şöyle dedi: “İşte, yorgunları dinlendirebileceğiniz dinlenme; ve işte rahatlama.” Yine de dinlemek istemediler.

Ama Rab'bin sözü onlar için, buyruk üstüne buyruk, buyruk üstüne buyruk; satır üstüne satır, satır üstüne satır; biraz burada, biraz orada oldu; öyle ki gitsinler, geriye düşünler, parçalansınlar, tuzağa düşsünler ve yakalansınlar. Yeşaya 28:9-13.

On peygamberî satırın her biri elbette birbiriyle bağlantılıdır; ancak her satırın içinde belirli bir tema ayırt edilebilir. Her satırın birincil bir teması olsa da, satırlar tek bir tanıklıktan fazlasına sahiptir. On satırdaki temaların her birini belirlemeyi amaçlıyorum.

İlk Satır

Ben de, Medyalı Darius'un birinci yılında, onu desteklemek ve güçlendirmek için ayakta durdum. Şimdi sana gerçeği göstereceğim. İşte, Persya'da üç kral daha ortaya çıkacak; dördüncüsü ise hepsinden çok daha zengin olacak; zenginliğinin sağladığı güçle herkesi Yunan krallığına karşı kıskırtacak. Ve güçlü bir kral ortaya çıkacak; büyük bir egemenlikle hükmedecek ve dilediğini yapacak. Ama o güçlendiğinde, krallığı parçalanacak ve göğün dört

bucağına bölünecek; ne soyuna kalacak, ne de onun sürdürdüğü egemenliğe göre olacak; çünkü krallığı kökünden sökülüp, onlar dışında başkalarına verilecek. Daniel 11:1-4.

Darius'un birinci yılı yetmiş yılın sona erdiğini gösterir; böylece peygamberlikteki son zamanı tanımlar. Üçüncü ayete gelindiğinde Büyük İskender dünya imparatorluğunu kurar, dördüncü ayete gelindiğinde ise krallığı sökülüp dört rüzgâra bölünecekti. Darius'u 1989'da son zaman olarak kabul etmek, ikinci ayette sözü edilen kralları saymamıza imkân verir. Gabriel birinci ayette, "Ayrıca Darius'un birinci yılında" dediğinde, bu, onuncu bölümde başlayan görümün başında Daniel'e bildirdiklerinin devamıdır.

Pers Kralı Koreş'in üçüncü yılında, adı Belteshazzar diye de anılan Daniel'e bir söz açıklandı; bu söz doğrudu, ama belirlenen zaman uzundu; Daniel sözü anladı ve görümü kavradı. Daniel 10:1.

"Zamanın sonu"nu temsil eden işaret taşı iki sembol içerir. Musa'nın peygamberlik çizgisi için "zamanın sonu", Harun'un doğumuydu; onu üç yıl sonra Musa'nın doğumu izledi. Harun ve Musa, kendi tarihlerinde "zamanın sonu"nun çifte sembolüdür ve altı ay arayla gerçekleşen Vaftizci Yahya ile İsa'nın doğumlarını tipolojik olarak önceden işaret ederler. 1798'deki "zamanın sonu", Roma papasının tutsak alınmasını işaret etti; o da daha sonra 1799'da tutsaklıkta öldü. "Medyalı Darius'un birinci yılından" "Pers kralı Kiros'un üçüncü yılına" kadar; Darius ve Kiros, 1989'daki "zamanın sonu"nu temsil eder; zira bütün peygamberler, yaşadıkları günlerden ziyade son günler hakkında daha çok konuşmaktadır.

Şimdi bütün bu olaylar onlara örnek olsun diye oldu; ve bunlar, üzerine çağların sonu gelmiş olan bizler için uyarı olmak üzere yazıldı. 1 Korintliler 10:11.

Darius ve Cyrus, 1989'da Ronald Reagan'ı ve George Bush baba'yı temsil eder. O yıl ikisi de başkanı. On birinci bölümün birinci ayeti, görümü Cyrus'un üçüncü yılına yerleştirir; bu da, Cyrus'un Darius'u izlediği gibi, Reagan'ı izleyen George Bush baba'yı temsil ederdi. İkinci ayet, üç kralın daha ayağa kalkacağını ve dördüncünün hepsinden çok daha zengin olduğunu bildirir. On birinci bölümdeki nihai 'sonun zamanı' 1989'da başlar ve George Bush baba'dan sonra üç kralın daha ayağa kalkacağını belirtir; böylece Bush baba'yı izleyen üç başkanı tanımlar. Bu üç kral Bill Clinton, George Bush oğul ve Barak Obama idi; ardından en zengin başkan Donald Trump, 'kudretiyle' ve 'servetiyle herkesi Grek diyarına karşı kışkırtacaktır'.

Üçüncü ayet ardından Büyük İskender'i tanıtır ve böylece, son günlerde papalıkla birleşecek Birleşmiş Milletler'in son liderini simgeler; ancak o da papalık gibi sonunu bulur. Birleşmiş Milletler, Vahiy 17'de on kral olarak temsil edilen yedinci krallıktır ve on kraldan oluşan konfederasyon, yedinci krallıklarını sembolik bir saatliğine papalık canavarına vermeyi kabul eder.

Ve gördüğün on boynuz, henüz bir krallık almamış olan on kraldır; ama canavarla birlikte krallar olarak bir saatliğine yetki alacaklar. Bunların düşüncesi birdir ve yetkilerini ve kuvvetlerini canavara verecekler. Bunlar Kuzu'yla savaşıacaklar ve Kuzu onları yenecek; çünkü O Rablerin Rabbi ve Kralların Kralıdır. O'nunla birlikte olanlar çağrılmış, seçilmiş ve sadık olanlardır. Vahiy 17:12-14.

O on kral, üçüncü ve dördüncü ayetlerde ve ayrıca ayetleri dördüncü yüzyılda yerine getirmiş olan Büyük İskender'in yükselişi ve düşüşünün tarihinde temsil edilir. Yunanistan, Kutsal Kitap kehanetinde üçüncü krallıktır ve ejderhayı simgeler; ejderha, canavar ve sahte peygamberden oluşan üçlü birliğin üçte biridir. Çarmıhta "Yahudilerin Kralı" yazısı İbranice, Latince ve Yunanca olarak yazıldı; bu, Fıfış'ta Kudüs'te bulunacak diğer uluslardan kalabalıkların geri kalanıyla birlikte Yahudileri ve Romalıları temsil ediyordu. Yunanlar ejderhayı temsil eder, Romalılar canavarı temsil eder ve Yahudiler sahte peygamberdi.

On birinci bölümün ilk dört ayeti, papalık gücüyle zina eden dünyevi ejderha gücünün, insanların sınanma süresi kapanırken sona erişini tanımlar. Üçüncü ve dördüncü ayetler, dünyevi ejderha gücünün son tezahürünün nihai yükselişini ve düşüşünü tanımlar. Bu ayetler, yeryüzünün krallarıyla zina eden canavarın sonunu tanımlayan son altı ayetle örtüşür. On birinci bölümün başı ve sonu, Tanrı'nın düşmanlarının, kendilerine yardım eden olmaksızın sonlarına ulaştıkları tarihi tanımlar. İlk dört ayetin son altı ayetle uyumlandırılması, ilk dört buyruğu içeren bir levha ve son altı buyruğu içeren bir levhayla On Emir'in simgeselliğini taşır ve aynı zamanda on sayısıyla bir sınamayı da simgeler.

İlk dört ayet, sonu gözler önüne seren bir başlangıcı temsil eder ve mesajın başlangıcını 1989'da başlayan "zamanın sonu"na yerleştirir. Ayetler, 1989'dan insanlığın mühletinin kapanışına kadar olan dönemi temsil eder; böylece, 1989'da mühürü açılan bilgi artışını ifade eden ve mühletinin kapanışıyla bağlantılı olayları belirleyen son altı ayetin mesajını özetler.

Ayetler, 1989'dan itibaren toplam sekiz başkan olacağını ve sekizincinin önceki yedi başkandan biri olacağını anlamamız için peygamberî bir dayanak sağlar; böylece metni, sekizincinin yediden olması bilmeceyle bir araya getirir; bu da son günlerde şimdiki hakikat olan peygamberî bir özelliştir.

Ayetlerden anlaşılan tema, Sur'un fahişesiyle zina eden ejderha gücünün nihai yıkımıdır. Fahişe, yeryüzünün bütün krallarıyla zina eder; ancak kadim Fransa, Clovis 496'da tahtını Papalığa adadığında nasıl Katolik Kilisesi'nin ilköğmanı olduysa, Amerika Birleşik Devletleri de yeryüzü canavarı olarak Pazar Yasası sırasında fahişeyle zina edecek kralların ilki olacaktır. Nasıl ki son altı ayette dünyayı Armagedon'a götüren üç gücün tümü tanımlanıp vurgulanıyorsa, ilk dört ayette de böyledir; fakat ilk dört ayetin ana teması, Yunanistan ve Büyük İskender tarafından temsil edilen ejderha gücüdür.

Reagan, sekiz başkandan oluşan bir süreci başlattı; bu süreç şimdi o sekiz başkanın sonuncusuna ulaşmış durumda. Sekizinci başkan canavarın suretini kuracak ve Amerika Birleşik Devletleri'nde bir Pazar yasasını zorunlu kılacak; aynı zamanda onu Birleşmiş Milletler'in başına getiren bir düzenlemeye aracılık edecek ve Birleşmiş Milletler de tam o noktada, radikal İslam kaynaklı tırmanan çatışmaları çözme bahanesiyle, dünya çapında bir kilise-devlet ittifakına girecektir.

Vahiy'in on üçüncü bölümündeki yeryüzü canavarı olan Amerika Birleşik Devletleri'nin, Kutsal Kitap peygamberliğinin altıncı krallığı olmaktan Kutsal Kitap peygamberliğinin yedinci krallığının başı olmaya geçişi, Kutsal Kitap peygamberliğinin sekizinci krallığıyla gayrimeşru ilişkiyi tamamlayarak; 1989'u işaret eden birinci ayetten başlayarak, Amerika Birleşik Devletleri'nde

Pazar yasasına götüren başkanlar aracılığıyla tasvir edilir ve hemen ardından ayağa kalkan kudretli kralı tanımlar. O kudretli kral, taleplerine zemin hazırlamak üzere şu anda tasfiye etme sürecinde olduğu Birleşmiş Milletler'in kontrolünü ele alan Trump'tır.

İkinci Satır

Beşinci ila dokuzuncu ayetler, tüm bölümün başlıca peygamberlik arka planı olarak kullandığı kuzey ve güney kralları arasındaki savaşın ilk zikredilişini ve tek tek betimlemesini teşkil eder. Beşinci ayet pasajın temasını ortaya koyar.

Ve güneyin kralı güçlü olacak; önderlerinden biri ise ondan daha güçlü olacak ve egemenlik kuracak; egemenliği büyük bir egemenlik olacak. Daniel 11:5.

I. Ptolemaios Soter ve I. Seleukos Nikator ayette temsil edilir. Her ikisi de İskender'in krallığının "Diyadokları" (yani halefleri) arasında yer alan dört isimden ikisiydi. On birinci bölümde kuzeyin ilk kralı Seleukos'tur ve putperest Roma, papalık Roma'sı ve modern Roma ile uyumlu olarak, Seleukos ancak üç temel zafer ya da dönüm noktası niteliğindeki olayın ardından peygamberlikte geçen "kuzeyin kralı" olarak kabul edilmiştir: MÖ 312'de Babil'i geri alması, MÖ 301'de İpsos Savaşı ve MÖ 281'de Korupedion Savaşı. Bu hamleler onun başlıca rakiplerini yenilgiye uğrattı, imparatorluğunu genişletti ve bölgedeki hâkimiyetini pekiştirdi.

İkinci çizgi, Büyük İskender'in bölünmüş krallığının diğer herhangi bir ardılından (Diadochi) ayırt edilerek kuzey ve güney krallarının tanımlanmasıyla başlar. İlk olarak, kuzey kralına ancak üç fetihten sonra güç verildiği belirlenir. Ardından, 6-9. ayetlerde, İskender'in ölümünün ardından gelişen egemenlik mücadelesi tarihinde, güney kralının kuzey kralını devirmesiyle sonuçlanan bir dönem tespit edilir. Bu, on birinci bölümde güney kralının kuzey kralına üstün geldiği üç kezden ilkidir. Bunlar, bölüm içinde, bir güney kralının bir kuzey kralını mağlup etmesine götüren tarihin yol işaretlerini açıkça tespit eden üç iç tanık sağlar.

Ve Güney'in kralı güçlü olacak; onun prenslerinden biri ise ondan daha güçlü olup egemenlik kuracak; onun egemenliği büyük bir egemenlik olacak. Ve yılların sonunda birleşecekler; çünkü Güney'in kralının kızı bir antlaşma yapmak için Kuzey'in kralına gelecek; fakat kolun gücünü elinde tutamayacak; o da ayakta duramayacak, kolu da; fakat o teslim edilecek, onu getirenler de, onu babası da, bu zamanlarda onu güçlendiren de. Ama onun köklerinin bir dalından biri onun yerine ayaklanacak; bir orduyla gelip Kuzey'in kralının kalesine girecek, onlara karşı harekete geçecek ve üstün gelecek. Ayrıca onların tanrılarını, prensleriyle birlikte ve gümüş ve altından değerli kaplarını esir olarak Mısır'a götürecektir; ve Kuzey'in kralından daha çok yıl ayakta kalacak. Böylece Güney'in kralı onun ülkesine gelecek ve kendi ülkesine dönecek. Daniel 11:5-9.

Ayetlerin tarihsel olarak yerine gelmesi, otuz birden kırka kadar olan ayetlerde tanımlanan papalık egemenliğinin bin iki yüz altmış yıllık dönemine ilişkin peygamberlik sözünün yerine gelmesi için bir şablon sağlar ve MÖ 217'de Raphia Savaşı'nda ilk kez yerine gelen on birinci ayetin gerçekleşmesi için de peygamberlik şablonu sunar. Bu üç tanık, güneyin son kralı Putin'in, kuzeyin papalık kralının vekalet ordusu karşısında galip geleceği Ukrayna Savaşı'nın özelliklerini

belirler.

Peygamberlik tarihindeki ikinci çizginin teması, 1798’de Papalığa ölümcül yaranın nasıl verildiğidir; bu, beşten dokuza kadar olan ayetlerde ve on birinci ayetteki Rafya Savaşı’nda temsil edilir. Güney kralı, yani Mısır, ejderha gücüdür.

İnsanoğlu, yüzünü Mısır kralı Firavun’a karşı çevir ve ona ve bütün Mısır’a karşı peygamberlik et: Söyle ve de ki: Rab Tanrı şöyle diyor: İşte, sana karşıyım, ey Mısır kralı Firavun; nehirlerinin ortasında yatan, “Nehirim benimdir, onu kendim için ben yaptım” diyen büyük ejderha. Hezekiel 29:2, 3.

On birinci bölümde güney kralının kuzey kralına üstün geldiğini gösteren üç örnek, kırk beşinci ayette kuzey kralının nihai yıkılışını belirlemek üzere birleşir.

Ve o, sarayının çadırlarını denizler arasında, görkemli kutsal dağda kuracak; fakat sonu gelecek ve ona kimse yardım etmeyecek. Daniel 11:45.

On birinci bölümde güney kralının kuzey kralını yenmesini gösteren üç satır vardır, ancak kuzey kralı kendisine yardım edecek kimse olmadan sonuna geldiğinde bu o kadar belirgin değildir. Ama Vahiy kitabı, onu etini yiyip ateşle yakarak alaşağı edenin ejderha gücü olduğunu belirtir. Vahiy kitabındaki ejderha gücü bir kez tanındığında, kırk beşinci ayette kuzey kralını devirecek olanların, aynı zamanda ejderha ve güney kralı olan krallar olduğunu görebiliriz. Bölümde, Daniel ve Vahiy kitaplarının bağlantısı aracılığıyla temsil edilen kusursuz gerçekleştirmelerine tanıklık eden üç doğrudan tanık vardır.

Modern papalık “kuzeyin kralı” kırk beşinci ayette ona yardım edecek kimse olmadan son bulur ve Vahiy kitabı da papalık gücünün ejderha gücü tarafından nasıl son bulduğunu ortaya koyar.

Ve canavarın üzerinde gördüğün on boynuz, fahişeden nefret edecek; onu ıssız ve çıplak bırakacak, etini yiyecek ve onu ateşle yakacak. Çünkü Tanrı, kendi isteğini yerine getirmeleri, bir düşüncede olmaları ve krallıklarını canavara vermeleri için bunu yüreklerine koymuştur; Tanrı’nın sözleri yerine gelene kadar. Vahiy 17:16, 17.

On kral kuzeyin papalık kralını ateşle yakarlar ve onun etini yerler. Son günlerin kralları ejderha gücüdürler.

"Krallar ve hükümdarlar ve valiler, kendi üzerlerine antikristin damgasını vurmuşlardır ve kutsallarla—Tanrı’nın buyruklarını tutan ve İsa’nın imanına sahip olanlarla—savaşmaya giden ejderha olarak tasvir edilirler. Tanrı’nın halkına karşı düşmanlıklarında, Mesih yerine Barabbas’ı seçmekten de suçlu olduklarını gösterirler." Bakanlara Tanıklıklar, 38.

On kral, ejderhanın gücüdür; bu güç aynı zamanda Yunan krallığı ve İskender tarafından temsil edilir. Bu krallar güney krallarıdır; çünkü Mısır kralı Firavun tarafından temsil edilirler. Onlar onun etini yiyecekler, çünkü onlar, Mezmur yazarının “kötülerin topluluğu” diye adlandırdığı peygamberi “köpekler”dir.

Çünkü köpekler beni kuşattı; kötülerin topluluğu beni çevreledi; ellerimi ve ayaklarımı deldiler. Bütün kemiklerimi sayabilirim; bana bakıyor, gözlerini dikiyorlar. Giysilerimi

aralarında paylaşıyorlar ve giysim için kura çekiyorlar. Mezmurlar 22:16-18.

Papalık, 45. ayette kuzeyin kralıdır ve papalık Tiyatira kilisesinde İzebel tarafından temsil edilir.

Buna karşın sana karşı birkaç şeyim var: Kendini peygamber diye tanıtan o kadın İzebel'in öğretilmesine ve kullarımı cinsel ahlaksızlık yapmaya, putlara sunulan şeyleri yemeye ayartmasına göz yumuyorsun. Ona da cinsel ahlaksızlığından tövbe etmesi için fırsat verdim; ama tövbe etmedi. İşte, onu bir yatağa atacağım; onunla zina edenleri de, yaptıklarından tövbe etmezlerse, büyük sıkıntıya sokacağım. Vahiy 2:20-22.

İzebel'in yargısı, köpekler onu yediğinde tamamlanır.

Rab İzevel hakkında da şöyle buyurdu: Köpekler, Yizreel'in surları yanında İzevel'i yiyecek. 1. Krallar 21:23.

Köpekler putperest Roma'dır, ejderhanın gücü, çünkü Mesih'i çarmıha geren putperest Roma idi.

Mesih'in çarmıhtaki acılarında peygamberlik sözü yerine geldi. Çarmıha gerilmeden yüzyıllar önce, Kurtarıcı kendisine yapılacak muameleyi önceden bildirmişti. Şöyle demişti: “Köpekler beni kuşattı; kötüler topluluğu beni sardı; ellerimi ve ayaklarımı deldiler. Bütün kemiklerimi sayabilirim; bakıyorlar, bana bakıp duruyorlar. Giysilerimi aralarında paylaşıyor, giysim için kura çekiyorlar.” Mezmur 22:16-18. Giysileriyle ilgili peygamberlik sözü, çarmıha gerilenin ne dostlarının ne de düşmanlarının herhangi bir yönlendirmesi ya da müdahalesi olmaksızın yerine getirildi. Onu çarmıha geren askerlere giysileri verildi. Giysileri aralarında bölüşürlerken adamların çekişmesini Mesih işitti. Gömleği baştan aşağı dikişsiz dokunmuştu ve şöyle dediler: “Onu yırtmayalım; kimin olacağını belirlemek için kura çekelim.” Çağların Arzusu, 746.

On kral—köpekler, kötülerin meclisi, Yunanistan ve Mısır—ayrıca fahişeyi ateşle yakacaklar.

Herhangi bir kâhinin kızı, fahişelik ederek kendini murdar ederse, babasını murdar eder; ateşle yakılacaktır. Levililer 21:9.

On kral fahişeyi ateşle yakarlar, çünkü o rahibe olduğunu iddia eder ama fahişedir.

O gün şöyle olacak: Sur bir kralın ömrü kadar, yetmiş yıl boyunca unutulacak; yetmiş yılın sonunda Sur bir fahişe gibi şarkı söyleyecek. Bir arp al, kenti dolaş, ey unutulmuş fahişe; tatlı ezgiler çal, çok şarkı söyle ki hatırlanasın. Yetmiş yılın sonunda Rab Sur'u ziyaret edecek ve o kazancına dönecek, yeryüzündeki bütün krallıklarla zina edecek. Yeşaya 23:15-17.

Beşinci ila dokuzuncu ayetlerde ve otuz birinci ila kırkinci ayetlerde, papalığın ejderha kudretinin eliyle sona erişine dair bir tanıklığa rastlarız. Bu ilke şu anda Ukrayna Savaşı'nda da gerçekleşmektedir. Bu üç tanık bize bildirir ki, kırk beşinci ayette yardım eden olmaksızın Kuzey Kralı sonuna geldiğinde, ejderha onun etini yiyecek ve onu ateşle yakacaktır. Üç tanığın tanıklığına dayanarak, ejderhanın eyleminin saikleri arasında bozulmuş bir antlaşma da yer alacaktır.

Beşinci ila dokuzuncu ayetlerde, İkinci Suriye Savaşı'nın MÖ 253'te bir antlaşmayla sona erdiği belirtilir. Savaş MÖ 260'ta başlamıştı ve İkinci Suriye Savaşı'nın yedinci yılında, Güney Kralı,

Kuzey Kralı'na kızını vererek bir barış antlaşması sağladı; böylece Kuzey Kralı, Güney Kralı'nın kızıyla evlenmiş olacak ve evlilik ittifakı yoluyla barış tesis edilecekti. Evlilikten yedi yıl sonra, MÖ 246'da, Kuzey Kralı Güney Kralı'nın kızını terk etti ve Mısır prensesiyle evlendiğinde bir kenara bıraktığı asıl eşini yeniden yanına aldı. Güney Kralı'nın Kuzey Krallığı'nı istila edip Kuzey Kralı'nı ele geçirmesinin saiki, ihlal edilmiş antlaşmaydı.

Bozulan antlaşma, 1797 tarihli Tolentino Antlaşması'nın (Napolyon'a 1798'de papayı tutsak almaya yönelik saiki sağlayan) bozuluşunu örnekliyordu; tıpkı MÖ 246'da Ptolemaios'un Seleukos'a yaptığı gibi. III. Ptolemaios, II. Seleukos'un yönetimindeki kuzeydeki Seleukos İmparatorluğu'na karşı kazandığı zaferden Mısır'a döndüğünde, ülkesine o kadar çok hazine getirdi ki, Mısırlılar, uzun yıllar sonra "tutsak tanrılarını" iade ettiği için ona "Euergetes" (yani "Hayırsever") unvanını verdiler.

Fakat onun köklerinden bir sürgünden biri onun yerine geçecek; bir orduyla gelecek, kuzey kralının kalesine girecek, onlara karşı savaşacak ve üstün gelecek. Ayrıca onların tanrılarını, prenslerini ve gümüş ve altından değerli kaplarını tutsak olarak Mısır'a götürecektir; ve kuzey kralından daha uzun yıllar yaşayacaktır. Daniel 11:7, 8.

Napolyon 1798'de papayı tutsak ettiğinde, Vatikan hazinelerini yağmalayıp onları Fransa'ya geri götürdü; bu, hazineleri ve aynı zamanda Seleukos II'yi Mısır'a geri götüren ve Seleukos II'nin orada attan düşerek öldüğü Ptolemaios III tarafından tiplenmişti. Bu durum, Napolyon'un 1798'de papalığı canavarın üzerinden indirmesini ve 1799'da papanın ölümünü tiplendi. Vahiy on yedide papalık, canavarın üzerinde oturan kadın olarak tasvir edilir; Seleukos II'nin yenilgisi, esareti ve ardından attan düşerek ölümü ise, Napolyon'un papalığın sivil otoritesini (Vahiy on yedide bir canavar olarak temsil edilir) ortadan kaldırmasını tipler.

Böylece beni Ruh'ta çöle götürdü; kızıl renkli, küfür adlarıyla dolu, yedi başı ve on boynuzu olan bir canavarın üzerinde oturan bir kadın gördüm. ... Melek bana, "Niçin hayret ettin? Kadının ve onu taşıyan, yedi başı ve on boynuzu olan canavarın sırrını sana söyleyeceğim," dedi. ... Gördüğün kadın, yeryüzünün kralları üzerinde egemenlik süren o büyük kenttir. Vahiy 17:3, 7, 18.

Beşinci ila dokuzuncu ayetler, on birinci bölümde kuzeyin kralı ile güneyin kralı arasındaki savaşı tanıtır. Beşinci ayet, Roma'yı kuzeyin kralı olarak tanımlamaya yarayan dayanağı sağlar; çünkü kuzeyin kralının, nihai egemenliği ele almadan önce üç coğrafi bölgeyi fethedeceğini belirtir. Ayetler, kuzeyin kralının hüküm sürdüğü fakat sonunun geldiği bir dönemi ortaya koyan peygamberliksel çerçeveyi sunar. Bu, on birinci bölümün temel dayanağı ve vaadidir. Bu çizginin ana teması, kuzeyin papalık kralının ölümcül yarasıdır; nitekim kırk beşinci ayetin dediği gibi, "o, yardım edecek kimse olmadan sonuna gelir". Bu gerçek, son günlerde şimdiki hakikattir.

Bir sonraki yazıda devam edeceğiz.